

KINH BI HOA

QUYỂN 7

Phẩm 4: NGUỒN GỐC CÁC BỒ-TÁT ĐƯỢC THỌ KÝ (Phần 5)

Bạch Đức Thế Tôn, khi con thành Chánh giác xong, sẽ dùng một loại âm thanh để thuyết pháp:

Người nào học Thanh văn thừa, nghe Phật thuyết pháp, liền biết được tạng pháp Thanh văn.

Người nào tu học Bích-chi-phật thừa, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu được pháp Bích-chi-phật.

Người nào tu học Vô thượng Đại thừa, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu rõ pháp Đại thừa thuần nhất không xen tạp.

Người nào tu tập pháp trợ Bồ-đề, muốn được Bồ-đề, nghe Phật thuyết pháp liền đem tài sản ra bố thí.

Chúng sinh nào bị xa lìa các công đức mà mong cầu diệu lạc trên cõi trời, nơi cõi người, nghe Phật thuyết pháp, liền giữ được giới.

Chúng sinh nào tâm ưa sân hận, sợ hãi lẫn nhau, nghe Phật thuyết pháp liền sinh tâm thân thiện, cùng giúp đỡ.

Chúng sinh nào ưa tạo nghiệp giết hại, nghe Phật thuyết pháp liền được tâm từ bi.

Chúng sinh nào thường bị keo kiệt, đố kỵ che tâm ý, nghe Phật thuyết pháp liền tu tâm hoan hỷ.

Chúng sinh nào xinh đẹp, không bệnh, nên tham đắm sắc, sinh tâm buông lung, nghe Phật thuyết pháp liền được tâm xả bỏ sự tham đắm.

Chúng sinh nào nặng đường dâm dục, buông lung, nghe Phật thuyết pháp liền tu tập quán Bất tịnh.

Chúng sinh nào học Đại thừa, bị dao động, phiền não che lấp, nghe Phật thuyết pháp liền được pháp Thân niệm xứ.

Chúng sinh nào thường khen ngợi mình có khả năng bàn luận việc lớn, trí tuệ sáng suốt lãnh hội nhạy bén, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu rõ về mười hai nhân duyên thâm diệu.

Chúng sinh nào sự hiểu biết cạn cợt, kém cỏi, lại tự cho mình có thể luận nghị, nghe Phật thuyết pháp liền được đầy đủ các pháp Đà-la-ni.

Chúng sinh nào đi vào núi tà kiến, nghe Phật thuyết pháp, liền hiểu rõ các pháp là Không môn vi diệu.

Chúng sinh nào bị các tri giác che tâm, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ pháp môn Vô tướng.

Chúng sinh nào bị các nguyện bất tịnh che lấp tâm tư, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu rõ pháp môn Vô tác.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Chúng sinh nào tâm không thanh tịnh, nghe Phật thuyết pháp thì tâm được thanh tịnh.

Chúng sinh nào do nhiều duyên che tâm, nghe Phật thuyết pháp được hiểu rõ pháp, chẳng mất tâm Bồ-đề.

Chúng sinh nào bị sân hận che tâm, nghe Phật thuyết pháp, liền hiểu rõ tướng chân thật, nên được thọ ký.

Chúng sinh nào bị sự ỷ lại che tâm, nghe Phật thuyết pháp, hiểu rõ các pháp vốn không có chỗ ỷ lại.

Chúng sinh nào bị ái nhiễm che tâm, nghe Phật thuyết pháp mau hiểu rõ các pháp thanh tịnh không nhớ.

Chúng sinh nào quên mất tâm thiện, nghe Phật thuyết pháp hiểu rõ Tam-muội Nhật quang.

Chúng sinh nào thực hành theo các nghiệp của ma, nghe Phật thuyết pháp mau được hiểu rõ pháp thanh tịnh.

Chúng sinh nào bị tà luận che tâm, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ thêm chánh pháp.

Chúng sinh nào bị phiền não che tâm, nghe Phật thuyết pháp thì mau được hiểu rõ, xa lìa các thứ phiền não.

Chúng sinh nào đi theo các nẻo ác, nghe Phật thuyết pháp liền quay trở lại đường thiện.

Chúng sinh nào gần với pháp Đại thừa mà lại khen ngợi tà pháp là tốt đẹp, nghe Phật thuyết pháp liền từ bỏ pháp tà nên được chánh kiến.

Có Bồ-tát nào nhằm chán sinh tử, nghe Phật thuyết pháp liền sinh tâm ưa thích sinh tử.

Có chúng sinh nào không biết cảnh giới thiện, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu được pháp của cảnh giới thiện.

Có chúng sinh nào thấy người khác làm lành mà không ưa thích, sinh tâm ganh ghét, nghe Phật thuyết pháp liền được hoan hỷ.

Có chúng sinh tâm trái ngược chống đối nhau, nghe Phật thuyết pháp liền được sáng suốt, vô ngại.

Có chúng sinh nào hành theo các nghiệp ác, nghe Phật thuyết pháp, hiểu rõ quả báo của nghiệp ác.

Có chúng sinh nào sợ hãi đại chúng, nghe Phật thuyết pháp, được hiểu rõ Tam-muội Sư tử tướng.

Có chúng sinh nào bị bốn loại ma che tâm, nghe Phật thuyết pháp mau được Tam-muội Thủ-lăng-nghiêm.

Có chúng sinh nào không thấy ánh sáng nơi quốc độ của chư Phật, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ vô số Tam-muội Quang minh trang nghiêm.

Có chúng sinh nào có tâm ưa ghét, nghe Phật thuyết pháp liền được tâm xả.

Có chúng sinh nào chưa được ánh sáng nơi Phật pháp, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Pháp tràng.

Có chúng sinh nào xa lìa trí tuệ lớn, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Pháp cự.

Có chúng sinh nào bị si ám che tâm, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Nhật đăng quang minh.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có chúng sinh nào không có tài năng về giảng nói giáo pháp, nghe Phật thuyết pháp liền được vô số công đức ứng đối.

Có chúng sinh nào xem xét các sắc hòa hợp nhau không bền chắc, giống như bọt nước, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Na-la-diên.

Có chúng sinh nào tâm loạn không định, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kiên lao quyết định.

Có chúng sinh nào muốn chiêm ngưỡng danh Phật, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Tu-di tràng.

Có chúng sinh nào xả bỏ bản nguyện, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kiên lao.

Có chúng sinh nào thoái thất các thần thông, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kim cang.

Có chúng sinh nào đối với Bồ-đề đạo tràng, sinh nghi hoặc, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ đạo tràng Kim cang.

Có chúng sinh nào trong tất cả pháp không có tâm chán, lìa, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kim cang.

Có chúng sinh nào không biết tâm của loài khác, nghe Phật thuyết pháp liền biết rõ tâm của loài khác.

Có chúng sinh nào đối với các căn không biết rõ lợi, độn, nghe Phật thuyết pháp liền biết rõ là lợi, độn.

Có chúng sinh nào đối với từng chủng loại của các loài, không hiểu ngôn ngữ của chúng, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ về Tam-muội Âm thanh.

Có chúng sinh nào chưa đắc Pháp thân, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu rõ, phân biệt các thân.

Có chúng sinh nào không thấy thân Phật, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Bất huyễn.

Có chúng sinh nào luôn phân biệt các duyên, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô tránh.

Có chúng sinh nào có tâm nghi ngờ đối với việc Chuyển pháp luân, nghe Phật thuyết pháp nên đối với Chuyển pháp luân, tâm được thanh tịnh.

Có chúng sinh nào phát sinh tà hạnh, không tin nhân quả, nghe Phật thuyết pháp liền được sáng suốt, hiểu rõ các pháp và tùy thuận nhân duyên.

Có chúng sinh nào khởi thường kiến đối với một thế giới Phật, nghe Phật thuyết pháp liền phân biệt được hết vô lượng cõi Phật.

Có chúng sinh nào chưa vun trồng các tướng thiện căn, nghe Phật thuyết pháp liền được vô số Tam-muội trang nghiêm.

Có chúng sinh nào không thể phân biệt hết tất cả ngôn ngữ, nghe Phật thuyết pháp liền được pháp Tam-muội Giải liễu phân biệt chủng chủng ngôn âm (Hiểu rõ, phân biệt các loại ngôn ngữ, âm thanh).

Có chúng sinh nào chuyên tâm cầu tuệ Nhất thiết trí, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô sở phân biệt pháp giới.

Có chúng sinh nào đối với pháp bị thoái lui, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kiên cố.

Có chúng sinh nào không biết pháp giới, nghe Phật thuyết pháp liền được đại trí tuệ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có chúng sinh nào xa rời bản nguyện, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Bất thất.

Có chúng sinh nào hay phân biệt các đạo pháp, nghe Phật thuyết pháp liền hiểu được đạo pháp duy nhất, không còn sự phân biệt.

Có chúng sinh nào mong cầu trí tuệ, muốn rộng lớn như hư không, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô sở hữu.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ các Ba-la-mật, nghe Phật thuyết pháp liền được trụ nơi Tịnh ba-la-mật.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ pháp bốn nhiếp, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Diệu thiện nhiếp thủ.

Có chúng sinh nào phân biệt Tứ vô lượng tâm, nghe Phật thuyết pháp liền được tâm bình đẳng, siêng năng tinh tấn.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ ba mươi bảy pháp trợ Bồ-đề, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Trụ bất xuất thế.

Có chúng sinh nào tâm thất niệm và mất trí tuệ, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Đại hải trí ấn.

Có chúng sinh nào nghi ngờ về Vô sinh pháp nhẫn, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội quyết định các pháp với một pháp tướng.

Có chúng sinh nào quên mất pháp đã nghe, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Bất thất niệm (*Chẳng mất niệm*).

Có chúng sinh nào không ưa thích đối với những người thuyết pháp, nghe Phật thuyết pháp liền được tuệ nhãn thanh tịnh, không có lười nghi.

Có chúng sinh nào không tin Tam bảo, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Công đức tăng trưởng.

Có chúng sinh nào đói khát mưa pháp, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Pháp vũ.

Có chúng sinh nào đối với Tam bảo dấy khởi chấp đoạn diệt, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Chư bảo trang nghiêm (*Các báu trang nghiêm*).

Có chúng sinh nào không tạo nghiệp trí tuệ, không siêng năng tinh tấn, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Kim cang trí tuệ.

Có chúng sinh nào bị các phiền não trói buộc, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Hư không ấn.

Có chúng sinh nào chấp ngã, ngã sở, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Trí ấn.

Có chúng sinh nào không biết công đức đầy đủ của Như Lai, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Thế gian giải thoát.

Có chúng sinh nào nơi đời quá khứ chưa từng cúng dường Phật, nghe Phật thuyết pháp liền được vô số thần túc biến hóa.

Có chúng sinh nào chưa được nghe nói về một thứ pháp giới trong vô lượng kiếp đến tận đời vị lai, nghe Phật thuyết pháp liền được hiểu thông suốt, tất cả các pháp đồng một pháp giới.

Có chúng sinh nào đối với tất cả các kinh điển chưa chọn lựa được, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Chư pháp bình đẳng thật tướng.

Có chúng sinh nào xa lìa pháp Lục hòa, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Giải liễu chư pháp (*Hiểu rõ các pháp*).

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Có chúng sinh nào không siêng năng, tinh tấn đối với pháp môn giải thoát bất khả tư nghị, nghe Phật thuyết pháp, ngay trong các thần thông liền được Tam-muội Sư tử du hý.

Có chúng sinh nào muốn phân biệt hội nhập vào Như Lai tạng, nghe Phật thuyết pháp, hoàn toàn không nghe theo người khác, liền được phân biệt hội nhập vào Như Lai tạng.

Có chúng sinh không siêng năng tinh tấn đối với đạo Bồ-tát, nghe Phật thuyết pháp liền được trí tuệ, siêng năng tinh tấn.

Có chúng sinh chưa từng được thấy kinh Bản Sinh, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Nhất thiết tại tại xứ xứ.

Có chúng sinh hành đạo chưa xong, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội thọ ký.

Có chúng sinh chưa được đầy đủ mười lực của Như Lai, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô hoại.

Có chúng sinh chưa được đầy đủ Tứ vô sở úy, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô tận ý.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ pháp Bất cộng Phật, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Bất cộng pháp.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ tri kiến không ngu si, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Nguyện cú.

Có chúng sinh nào chưa rõ biết tất cả môn nơi Phật pháp, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Tiên bạch vô cấu tịnh ấn.

Có chúng sinh nào chưa được đầy đủ Nhất thiết trí, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Thiện liễu.

Có chúng sinh chưa được thành tựu tất cả Phật sự, nghe Phật thuyết pháp liền được Tam-muội Vô lượng Bất tận ý...

Các chúng sinh như vậy đối với Phật pháp đều được tin hiểu.

Có các Bồ-tát tâm tánh ngay thẳng không dối trá, nghe Phật thuyết pháp liền được tám vạn bốn ngàn các pháp môn, tám vạn bốn ngàn pháp Tam-muội, bảy vạn năm ngàn môn Đà-la-ni.

Có vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ Đại Bồ-tát tu tập Đại thừa, nghe thuyết pháp này cũng được vô lượng công đức như vậy, an trụ nơi địa Bất thoái chuyển. Cho nên, các Đại Bồ-tát muốn được vô số trang nghiêm bền chắc, nên phát nguyện Bất khả tư nghị, tăng thêm tri kiến Bất khả tư nghị, để tự trang nghiêm bằng ba mươi hai tướng trang nghiêm, với tám mươi vẻ đẹp kèm theo.

Nhờ diệu âm trang nghiêm, nên các Bồ-tát tùy theo sở thích của các chúng sinh mà thuyết pháp, làm cho người nghe pháp được đầy đủ tri kiến.

Do tâm trang nghiêm nên được các Tam-muội không thoái chuyển. Do niệm trang nghiêm nên không mất tất cả các pháp Đà-la-ni. Do tâm trang nghiêm nên phân biệt được các pháp. Do niệm trang nghiêm nên hiểu được các ý nghĩa rất vi tế. Do tâm thiện trang nghiêm nên được thệ nguyện kiên cố, tinh tấn bền chắc, theo nguyện của mình đưa đến bờ bên kia. Do chuyên tâm trang nghiêm nên vượt qua các cấp bậc. Do Bố thí trang nghiêm nên đối với các thứ cần dùng có thể xả hết. Do Trì giới trang nghiêm nên khiến tâm lành trong trắng, thanh tịnh. Do Nhẫn nhục trang nghiêm nên đối với các chúng sinh tâm không chướng ngại. Do Tinh tấn trang nghiêm nên tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

sự giúp đỡ đều được thành tựu. Do Thiền định trang nghiêm nên đối với tất cả pháp Tam-muội đạt được Tam-muội Sư tử du hý. Do Trí tuệ trang nghiêm nên biết rõ chỗ tập khởi của các phiền não. Do Từ trang nghiêm nên chuyên tâm nhớ nghĩ đến tất cả chúng sinh. Do Bi trang nghiêm nên có thể dứt hẳn tất cả khổ cho chúng sinh. Do Hỷ trang nghiêm nên tâm không nghi hoặc đối với tất cả pháp. Do Xả trang nghiêm nên lìa được tâm kiêu mạn, tâm không còn phân biệt cao thấp. Do các thần thông trang nghiêm nên được Tam-muội Sư tử du hý đối với tất cả pháp. Do công đức trang nghiêm nên có được tay giữ gìn kho tàng vô tận. Do trí trang nghiêm nên biết các tâm đang có của chúng sinh. Do ý trang nghiêm nên tạo phương tiện giúp tất cả chúng sinh được tỉnh ngộ. Do quang minh trang nghiêm nên được mắt trí tuệ sáng. Do các biện tài trang nghiêm nên khiến chúng sinh được lời lẽ ứng đối đúng nghĩa pháp. Do Vô úy trang nghiêm nên tất cả các ma không thể làm hại. Do công đức trang nghiêm nên được công đức của chư Phật, Thế Tôn. Do pháp trang nghiêm nên được biện tài vô ngại, thường vì chúng sinh giảng thuyết diệu pháp. Do quang minh trang nghiêm nên được ánh sáng của tất cả pháp Phật. Do tỏa chiếu ánh sáng trang nghiêm nên có thể chiếu khắp thế giới chư Phật. Do tha tâm trang nghiêm nên được chánh trí không loạn. Do sự chỉ dạy trang nghiêm nên giữ gìn được giới cấm đúng theo lời nói. Do thần túc trang nghiêm nên được Như ý túc đạt đến bờ kia. Do thọ trì tất cả sự trang nghiêm của chư Như Lai nên được vào pháp tạng vô lượng của Như Lai. Do pháp tôn quý trang nghiêm nên được trí tuệ không tùy thuộc vào người khác. Do thực hành theo tất cả pháp thiện trang nghiêm nên được sự thực hành đúng như lời nói, muốn khiến cho chúng sinh ấy đều được tất cả các công đức lợi ích như vậy.

Có vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ Đại Bồ-tát tu tập pháp Đại thừa, do nghe con thuyết giảng một câu pháp nên có đầy đủ tất cả pháp thiện thanh tịnh. Do vậy, các Đại Bồ-tát đối với các pháp đạt được trí tuệ, không nghe theo người khác, thành tựu được ánh sáng của pháp lớn, thành Bạc Chánh Giác vô thượng.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu chúng sinh ở thế giới phương khác tạo tội ngũ nghịch, cho đến phạm bốn giới cấm nặng, thiêu đốt và tiêu diệt pháp lành, hoặc học Thanh văn, Duyên giác, Đại thừa, nhưng do nguyện lực nên muốn sinh đến thế giới con, đã sinh đến rồi, vẫn còn tất cả các nghiệp bất thiện, thô bạo, tệ ác, tâm ngang ngược, khó điều phục, chuyên đua theo bốn thứ điên đảo tham đắm, keo kiệt. Các chúng sinh như vậy với tám vạn bốn ngàn nẻo tâm loạn, với căn tánh khác nhau, con sẽ vì những chúng sinh với căn tánh khác nhau đó mà giảng rộng về tám vạn bốn ngàn pháp tụ.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu có chúng sinh học Vô thượng Đại thừa, con sẽ vì họ mà giảng rộng đầy đủ sáu Ba-la-mật, là: Bố thí ba-la-mật..., cho đến Bát-nhã ba-la-mật.

Có chúng sinh nào học Thanh văn thừa, chưa trồng căn lành, nguyện cầu chư Phật làm thầy cho mình, thì con sẽ làm cho họ tu học theo ba pháp quy y, rồi sau đó khuyên bảo khiến họ tu học theo sáu pháp Ba-la-mật.

Có chúng sinh ưa làm việc sát hại, con sẽ khiến họ không còn giết hại. Có chúng sinh chuyên làm việc tham ác, con sẽ làm cho họ không còn trộm cướp. Có chúng sinh tà dâm phi pháp, con sẽ giúp họ dứt bỏ tà dâm. Có chúng sinh cố vọng ngữ, phỉ báng, con sẽ dẫn dắt họ không còn vọng ngữ. Có chúng sinh thích thú việc cuồng si, con sẽ chỉ dạy khiến họ không còn uống rượu.

Chúng sinh nào phạm năm việc này, con sẽ truyền dạy cho họ năm giới Ưu-bà-tắc.

Chúng sinh nào không ưa thích các pháp lành, con sẽ làm cho họ thọ trì tám giới

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong một ngày một đêm.

Có chúng sinh ít thiện căn, sinh tâm ưa thích thiện căn, con sẽ tạo cho họ vào đời vị lai được xuất gia học đạo trong Phật pháp, sống theo mười giới, phạm hạnh thanh tịnh.

Có chúng sinh tâm mong cầu các pháp thiện căn, con sẽ giúp họ được thành tựu phạm hạnh, đầy đủ đại giới, sống trong pháp thiện căn.

Các chúng sinh như vậy, từ loại tạo tội ngũ nghịch cho đến keo kiệt, con vì những chúng sinh này, dùng vô số pháp môn, thị hiện thần túc, thuyết giảng các văn nghĩa, mở bày chỉ dạy các ấm, giới, nhập, khổ, không, vô thường, vô ngã, khiến an trụ nơi Niết-bàn thiện diệu, an ổn, tịch diệt, không còn sợ hãi. Lại vì bốn chúng: Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di mà thuyết pháp.

Có chúng sinh cầu được nghe về luận nghị, con sẽ thuyết giảng các luận giải về chánh pháp, cho đến có người cầu giải thoát, con sẽ vì họ thuyết giảng luận giải về Không, Vô.

Có chúng sinh tâm không ưa pháp thiện chân chánh, con sẽ vì họ thuyết giảng các việc phục vụ chúng Tăng.

Có chúng sinh tâm ưa thích đối với pháp thiện chân chánh, con sẽ vì họ thuyết các pháp Tam-muội, Không định, chỉ bày nẻo giải thoát chân chánh.

Bạch Đức Thế Tôn, con vì mỗi mỗi chúng sinh như vậy, cần phải đi qua trăm ngàn do-tuần mà không dùng thần túc, để chỉ bày vô lượng, vô biên, vô số phương tiện khiến họ hiểu giáo pháp, nên thị hiện thần túc cho đến Niết-bàn mà tâm không nhàm chán.

Bạch Đức Thế Tôn, con nhờ sức của Tam-muội nên xả thọ mạng đã đạt được ở phần thứ năm để nhập Niết-bàn. Ngay khi ấy, con tự phân tán thân thể nhỏ như nửa hạt cải, vì thương xót chúng sinh nên cầu nhập Niết-bàn. Sau khi nhập Niết-bàn, chánh pháp trụ thế một ngàn năm, tượng pháp trụ thế năm trăm năm. Sau khi con Niết-bàn, nếu chúng sinh nào dùng vật quý báu, âm nhạc cúng dường xá-lợi, cho đến lễ bái, đi nhiều bên phải một vòng, chấp tay khen ngợi, dâng một cành hoa..., do nhân duyên đó, tùy theo nguyện họ đều không còn thoái chuyển đối với pháp ba thừa.

Bạch Đức Thế Tôn, sau khi con nhập Niết-bàn, chúng sinh nào có thể giữ gìn kiên cố một giới như trong pháp con đã dạy, cho đến đọc tụng một bài kệ bốn câu, giảng nói cho người khác, làm cho họ nghe, sinh tâm hoan hỷ, cúng dường Pháp sư, dù cho chỉ dâng một cành hoa, lạy một lạy..., do nhân duyên đó, tùy theo chí nguyện của mình, trong ba thừa sẽ không còn thoái chuyển. Cho đến khi được pháp tất, cờ pháp ngã, chánh pháp diệt hết, xá-lợi của con vẫn ẩn trong đất, đến nền Kim cang. Bấy giờ, thế giới Ta-bà không có châu báu, xá-lợi của con biến làm Ý tướng lưu ly bảo châu, ánh sáng chiếu khắp từ nền Kim cang đến khắp cả thế gian, trên đến trời A-ca-nị-tra, mưa vô số hoa: hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Ba-lợi-chất-đa, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa. Có ánh sáng thanh tịnh tỏa lớn như bánh xe, các loại hoa ấy với trăm cánh, ngàn cánh, hoặc trăm ngàn cánh; ánh sáng nơi hoa chiếu khắp và có hương thơm vi diệu thường lan tỏa mọi chốn, người xem không thấy nhàm chán. Ánh sáng đó tỏa chiếu nơi nơi không thể tính kể, hương thơm vi diệu vô lượng, vô biên, mưa thuận vô lượng các hoa như vậy. Ngay khi mưa, lại phát ra vô số tiếng vi diệu: tiếng Phật, tiếng Pháp, tiếng Tỳ-kheo Tăng, tiếng Tam quy y, tiếng Ưu-bà-tắc giới, tiếng thành tựu tám giới, tiếng xuất gia mười giới, tiếng bố thí, tiếng trì giới, tiếng phạm hạnh thanh tịnh, gồm đủ đại giới, tiếng giúp đỡ các việc cho Tăng chúng, tiếng đọc kinh, tiếng thiền định tư duy, tiếng quán bất tịnh, tiếng theo dõi hơi thở ra vào, tiếng Phi tướng phi phi tướng,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tiếng Hữu tướng, tiếng Vô tướng, tiếng Thức xứ, tiếng Không xứ, tiếng Bát thẳng xứ, tiếng Thập nhất thiết nhập, tiếng Định tuệ, tiếng Không, tiếng Vô tướng, tiếng Vô tác, tiếng mười hai nhân duyên, tiếng Cụ túc Thanh văn tạng, tiếng học Duyên giác, tiếng Cụ túc Đại thừa sáu Ba-la-mật..., trong hoa đó phát ra các tiếng như vậy, chư Thiên nơi cõi Sắc đều nghe hết, từ xưa đã trồng các căn lành thì tự nhớ nghĩ; có những điều không lành, liền tự hối trách nên trở lại thế giới Ta-bà giáo hóa vô lượng chúng sinh trong thế gian, khiến cho đều được sống theo mười điều thiện. Chư Thiên nơi Dục giới cũng được lãnh thọ, không còn ái kết, tham ưa năm dục đã có, các tâm sở pháp đều được vắng lặng. Nếu xưa kia đã trồng các căn lành liền tự nhớ nghĩ, có điều chẳng lành, liền tự hối trách, nên hạ xuống thế giới Ta-bà giáo hóa vô lượng chúng sinh, làm cho tất cả được sống trong mười điều thiện.

Bạch Đức Thế Tôn, các hoa này ở trong hư không sẽ hóa làm vô số châu báu, kim, ngân, lưu ly, châu ngọc ma-ni, ngọc kha bối, ngọc bích, vật báu, giống như vật báu, san hô, mã não, mỗ trời, vật trang sức quý báu... rơi xuống như mưa đầy khắp tất cả thế giới Ta-bà. Bấy giờ, tâm mọi người hòa thuận vui vẻ, không có các việc tranh giành, đói khát, bệnh tật, các độc hại của oán tặc, ác khẩu ở phương khác đến bị tiêu diệt tất cả, nên được sống yên tịnh. Thế giới bấy giờ có những sự an vui như vậy. Chúng sinh nào thấy các châu báu, hoặc xúc chạm, hoặc sử dụng, thì đối với pháp của ba thừa không bị thoái chuyển, các châu báu này tạo các lợi ích như thế xong lại ẩn vào đất, trở về chỗ cũ, ở nền Kim cang.

Bạch Đức Thế Tôn, ở thế giới Ta-bà, khi kiếp bình đao khởi lên, xá-lợi của con sẽ hóa làm ngọc lưu ly xanh biếc từ đất hiện ra, lên đến trời A-ca-ni-tra, mưa vô số hoa: hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Ba-lợi-chất-đa, cho đến trở lại ẩn nơi đất, tận nơi nền Kim cang cũng giống như trên.

Bạch Đức Thế Tôn, như kiếp bình đao, kiếp đói khát, dịch bệnh nổi lên cũng lại như trên.

Bạch Đức Thế Tôn, giữa đại Hiền kiếp, sau khi con Bát-niết-bàn, các xá-lợi này làm Phật sự như vậy, điều phục vô lượng, vô biên chúng sinh được Bát thoái chuyển nơi ba thừa. Như thế, sẽ ở trong vô số đại kiếp nhiều như vi trần trong thế giới của năm Đức Phật, điều phục vô lượng, vô biên chúng sinh, làm cho họ không thoái chuyển nơi ba thừa.

Bạch Đức Thế Tôn, sau khi mãn một hằng hà sa a-tăng-kỳ kiếp, những vị ở nơi vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới khác trong mười phương ra đời thành Phật, đều là nhờ khi con thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, giáo hóa những vị ấy mới phát tâm thành Chánh giác, khiến chư vị được an trú vào sáu Ba-la-mật.

Bạch Đức Thế Tôn, khi thành Chánh giác xong, con sẽ giáo hóa chúng sinh làm cho họ phát tâm thành Chánh giác, an trụ nơi sáu Ba-la-mật. Và sau khi con Niết-bàn, xá-lợi biến hóa để giáo hóa chúng sinh, giúp họ phát tâm thành Chánh giác. Các chúng sinh này trải qua một ngàn hằng hà sa a-tăng-kỳ kiếp ở trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương ra đời thành Phật, đều sẽ xưng danh hiệu con và khen ngợi con rằng: “Vào thuở quá khứ lâu xa có kiếp tên là Hiền, khi vào đầu kiếp, Đức Thế Tôn thứ tư tên là....., Đức Thế Tôn đó khuyến hóa chúng con đầu tiên phát tâm thành Chánh giác. Chúng con khi ấy tâm lành bị thiêu đốt, quen theo căn tánh chẳng lành, tạo tội ngũ nghịch cho đến tà kiến. Bấy giờ Đức Phật kia khuyến hóa chúng con, khiến được an trụ nơi sáu Ba-la-mật. Nhờ vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

liền được hiểu rõ tất cả môn Đà-la-ni, chuyển bánh xe chánh pháp, lìa sự trói buộc của sinh tử, làm cho vô lượng, vô biên trăm ngàn chúng sinh an trụ nơi thắng quả. Lại tạo cho vô lượng trăm ngàn chúng sinh được làm chư Thiên, cho đến chứng quả giải thoát.” Nếu có chúng sinh cầu đạo Bồ-đề, nghe khen ngợi con xong đều hỏi Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Đức Phật Thế Tôn kia thấy có những ích lợi gì mà thành Chánh giác ở đời năm trước xấu ác?

Chư Thế Tôn ấy lập tức hướng đến thiện nam, thiện nữ cầu đạo Bồ-đề này, nói:

–Phật Thế Tôn kia ngày xưa đã thành tựu đại bi mới phát tâm thành Chánh giác, với nhân duyên phát khởi bản nguyện ấy là làm cho thế giới trang nghiêm và vi diệu tốt đẹp.

Người này nghe xong rất kinh ngạc, khen chưa từng có, liền phát nguyện tốt, sinh tâm đại bi đối với các chúng sinh, phát lời nguyện giống như con.

Có thế giới nặng về năm trước, chúng sinh trong đó tạo tội ngũ nghịch cho đến sống với các căn bất thiện, con sẽ ở trong đó điều phục họ. Chư Thế Tôn kia do các người này mà thành tựu đại bi, phát các nguyện lành nơi đời năm trước, thọ ký tùy theo sự nguyện cầu của họ.

Bạch Đức Thế Tôn, lại vì các người tu học Đại thừa, Phật Thế Tôn kia nói về nhân duyên mà xá-lợi con đã biến hóa: “Quá khứ lâu xa có Phật, Thế Tôn hiệu là....., sau khi Bát-niết-bàn, kiếp đao binh, tật bệnh, đói khát khởi lên, bấy giờ chúng con ở trong kiếp đó bị các khổ não, xá-lợi của Phật ấy vì chúng con nên hiện ra vô số thần túc Sư tử du hý khiến chúng con được phát tâm thành Chánh giác, trồng các căn lành, siêng năng tu tập sáu Ba-la-mật như đã rộng nói ở trên.”

Phật bảo Bồ-tát Tịch Ý:

–Thiện nam tử, bấy giờ ở chỗ Phật Bảo Tạng, trước chư Thiên, đại chúng Nhân, Phi nhân, Phạm chí Bảo Hải liền thành tựu được tâm đại bi rộng lớn, phát năm trăm thệ nguyện xong, lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nếu nguyện của con không thành tựu và bản thân con không được lợi ích, con không ở vào giai đoạn cuối cùng của Hiền kiếp trong đời vị lai với năm ác trước nặng nề, trong đó chúng sinh tranh giành lẫn nhau, si mê không có mắt, không thấy dẫn đường, không được dạy bảo, đọa vào tà kiến tối tăm, si ám, tạo năm tội nghịch ác... mà thành tựu sở nguyện và làm các Phật sự trong những điều kiện như đã nói ở trên, thì con nay bỏ tâm Bồ-đề và cũng không trồng các căn lành ở cõi Phật nơi phương khác.

Bạch Đức Thế Tôn, nay con chuyên tâm như vậy, không đem thiện căn này để thành Chánh giác, cũng không nguyện cầu Bích-chi-phật thừa, cũng không nguyện làm Thanh văn thừa, Thiên vương, Nhân vương, tham ưa năm dục sinh trong chư Thiên, không cầu Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Dạ-xoa, La-sát, chư Long vương... Do thiện căn này, con không cầu các nơi như vậy.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu được giàu có lớn là do nhân bố thí. Nếu được sinh lên trời là do nhân giữ giới. Được trí tuệ rộng lớn là do nhân học rộng. Đoạn tuyệt phiền não là do nhân tư duy. Như Phật dạy, các việc như vậy đều là công đức lợi mình lợi người, có thể tùy theo sự nguyện cầu mà đều được hết.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu căn lành con thành tựu, bản thân con được lợi ích; các việc bố thí, trì giới, học rộng, nghe nhiều của con đều sẽ thành tựu, đem quả báo này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đến cho tất cả chúng sinh trong địa ngục. Nếu có chúng sinh nào bị đọa địa ngục A-tỳ, với căn lành này con sẽ cứu độ khiến họ được sinh trong loài người, nghe Phật thuyết pháp liền được thông tỏ, thành A-la-hán, mau vào Niết-bàn. Các chúng sinh này nếu chưa hết nghiệp báo, con sẽ xả mạng sống, vào ngục A-tỳ chịu khổ não thay cho họ. Nguyên cho thân con nhiều như vi trần trong một thế giới Phật, mỗi một thân như núi Tu-di... Mỗi thân này đều biết khổ lạc, như khổ lạc của từng cảm giác ở thân con ngày hôm nay. Con thọ thân nhiều như số vi trần trong một thế giới Phật và chịu các loại quả báo thô ác khổ não như số vi trần trong một thế giới Phật hiện nay. Chúng sinh trong thế giới của mười phương chư Phật đã tạo ác ngũ nghịch, gây nghiệp bất thiện, cho đến bị đọa nơi địa ngục A-tỳ, hoặc về sau trải qua đại kiếp như số vi trần trong một thế giới Phật, chúng sinh trong vô số thế giới như vi trần của thế giới chư Phật ở mười phương, tạo ác ngũ nghịch, gây nghiệp bất thiện sẽ đọa địa ngục A-tỳ, con sẽ vì tất cả chúng sinh ở trong địa ngục A-tỳ ấy mà chịu thay các khổ, làm cho chúng không còn bị đọa trong địa ngục, được gặp chư Phật lãnh thọ diệu pháp, ra khỏi sinh tử, vào thành Niết-bàn. Nay con quyết sẽ thay thế cho các chúng sinh này, ở mãi trong địa ngục A-tỳ.

Lại nữa, trong vô số thế giới nhiều như vi trần trong một cõi Phật khắp mười phương, có các chúng sinh đã tạo nghiệp xấu sẽ chắc chắn chịu quả báo đọa địa ngục thiêu đốt như: địa ngục A-tỳ, địa ngục Hỏa chích, địa ngục Ma-ha lư-man, địa ngục Bức bách, địa ngục Dây đu, địa ngục Tưởng và vô số súc sinh, ngạ quỷ, bần cùng, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà, Tỳ-xá-gia, A-tu-la, Ca-lâu-la..., con cũng đều chịu thay cho chúng những đau khổ như trên.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu số chúng sinh trong các thế giới nhiều như vi trần trong một cõi Phật ở khắp mười phương đã tạo ra các nghiệp ác mà chắc chắn sẽ được thọ sinh vào loài người, bị đui, điếc, câm, ngọng, không có tay chân, loạn tâm, thất niệm, ăn uống bất tịnh..., thì con cũng sẽ thay thế cho chúng sinh này chịu các tội như đã nói ở trên.

Lại nữa, nếu có chúng sinh phải đọa địa ngục A-tỳ chịu các khổ não, con sẽ mãi mãi thay thế cho các chúng sinh ấy chịu các khổ não. Như đối với chúng sinh thọ ấm, giới, nhập ở trong sinh tử với thân súc sinh, ngạ quỷ, bần cùng, Dạ-xoa, Cửu-bàn-trà, Tỳ-xá-gia, A-tu-la, Ca-lâu-la... thì con cũng đều chịu các khổ não như trên.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu nguyện của con thành tựu, bản thân con được lợi ích, con được thành Chánh giác như đã nguyện ở trên, thì chư Phật hiện tại trong vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới khắp mười phương đang thuyết pháp cho chúng sinh đều sẽ làm chứng cho con, do cũng được chư Phật thấy biết.

Bạch Đức Thế Tôn, nay cúi xin Ngài thọ ký cho con thành Chánh giác, ở trong Hiền kiếp, khi loài người thọ một trăm hai mươi tuổi, con ra đời gồm đủ các tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn.

Bạch Đức Thế Tôn, nếu con có thể chắc chắn thành tựu Phật sự như con đã nguyện, thì đại chúng này và chư Thiên, A-tu-la... hoặc ở trong hư không hay trên mặt đất, chỉ trừ Như Lai, tất cả đều cảm động rơi nước mắt, đều ở trước con làm lễ, khen ngợi:

–Lành thay! Lành thay! Ngài đã thành tựu đại bi không ai sánh kịp, được chánh niệm thâm diệu, vì các chúng sinh mà phát lòng thương xót sâu xa, thệ nguyện bền

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

chắc, hành động của ngài không do người khác chỉ dạy, do chuyên tâm đại bi che chở tất cả, ngài giáo dục những người bất thiện, ngũ nghịch. Chúng tôi biết rõ hết nguyện tốt đẹp của ngài. Khi ngài mới phát tâm thành Chánh giác, đã vì chúng sinh làm Đại lương được, làm nơi quy y, nơi ủng hộ, làm nhà cửa... để cho tất cả chúng sinh được giải thoát, cho nên phát thệ nguyện này. Nay nguyện của ngài đã tạo nên lợi ích, Như Lai sẽ thọ ký cho ngài thành Chánh giác.

Khi nghe nói như vậy xong, Chuyển luân thánh vương với vô lượng thanh tịnh, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, cảm động rơi lệ, chấp tay hướng về Phạm chí, đầu mặt kính lạ và nói kệ:

*Nay nguyện của ngài
Bền vững sâu xa
Hy sinh vui riêng
Vì các chúng sinh
Phát tâm đại bi
Vì dạy chúng con
Các pháp chân thật
Pháp tướng thù thắng.*

Bấy giờ, Bồ-tát Quán Thế Âm nói kệ khen ngợi:

*Chúng sinh nhiều tham đắm
Nay ngài không vướng mắc
Đối các căn cao, thấp
Được tự tại từ lâu
Nên tùy theo chúng sinh
Khởi thệ nguyện đầy đủ
Đời vị lai sẽ được
Trí tạng Đà-la-ni.*

Bồ-tát Đắc Đại Thế nói kệ khen:

*Vô lượng ức chúng sinh
Vì thiện nên nhóm họp
Biết ngài đại từ bi
Tất cả đều rơi lệ
Tu tập các hạnh khổ
Xưa nay chưa từng có.*

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi nói kệ khen:

*Tinh tấn thiền định
Hết sức bền vững
Trí tuệ thắng diệu
Phân biệt hoàn toàn
Ai đem hoa hương
Cúng dường đến ngài
Hôm nay được ngài
Hoan hỷ nhận lấy.*

Bồ-tát Hư Không Ấn dùng kệ khen:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngài vì chúng sinh
Thành tựu đại bi
Nơi đời ác, đục
Bố thí tài sản
Nghiêm trì các tướng
Vi diệu đệ nhất
Vì các chư Thiên
Làm Thầy Điều ngự.*

Bồ-tát Kim Cang Trí Tuệ Quang Minh nói kệ khen:

*Tâm đại bi của ngài
Rộng lớn như hư không
Vì muốn giúp chúng sinh
Nên thực hành Bồ-đề.*

Bồ-tát Hư Không Nhật nói kệ khen:

*Ngài đã thành tựu
Công đức đại bi
Trí tuệ thắng diệu
Hiểu rõ pháp tướng
Trừ Phật, Thế Tôn
Không ai sánh bằng.*

Bồ-tát Sư Tử Hương nói kệ khen ngợi:

*Ngài đời vị lai
Ở trong Hiền kiếp
Nơi nhiều phiền não
Được tiếng khen lớn
Lại khiến vô lượng
Các loài chúng sinh
Dứt trừ khổ não
Giải thoát hoàn toàn.*

Bồ-tát Phổ Hiền nói kệ khen:

*Tất cả chúng sinh
Tâm siêng tu tập
Sinh tử đói khát
Vào núi tà kiến
Ăn nuốt lẫn nhau
Không có tâm thiện
Ngài vì đại bi
Cứu độ tất cả.*

Bồ-tát A-Súc nói kệ khen:

*Thieu đốt tâm lành
Chuyên làm ác nghịch
Vô minh che mắt
Trong chốn tối tăm*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

*Không sao ra được
Bùn lầy phiền não
Ngài đã hộ trì
Chúng sinh như vậy.*

Bồ-tát Hương Thủ nói kệ khen:

*Nay ngài thấy rõ
Nơi đời vị lai
Xem các sợ hãi
Như cảnh trong gương
Chúng sinh trong đó
Hủy hoại chánh pháp
Bị thiêu đốt hết
Tất cả tâm thiện.*

Bồ-tát Bảo Tướng nói kệ khen:

*Nay ngài chỉ dùng
Trí tuệ trì giới
Thiền định, từ bi
Trang nghiêm tâm mình
Nên thường cứu độ
Tất cả chúng sinh
Kẻ đốt pháp lành
Phỉ báng Thánh nhân.*

Bồ-tát Ly Khủng Bố Trang Nghiêm nói kệ khen:

*Nay ngài đã tu
Vô lượng hạnh khổ
Đều vì cứu hộ
Chúng sinh đời sau
Kẻ đốt tâm thiện
Sống theo tà kiến.*

Bồ-tát Hoa Thủ nói kệ khen:

*Ngài với đại bi
Trí tuệ tinh tấn
Giữa đại chúng này
Không ai sánh kịp
Cho nên cứu hộ
Các kẻ tà kiến
Bị bức ép do
Sinh, lão, bệnh, tử.*

Bồ-tát Trí Xưng nói kệ khen:

*Vô lượng chúng sinh
Nhiều loại bệnh khổ
Thường bị phiền não
Gió độc thổi đến*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nay ngài thường đem
Nước đại trí tuệ
Tiêu diệt các ma
Phá thế lực chúng.*

Bồ-tát Địa Ấn lại nói kệ khen:

*Nay Ngài đã được
Tinh tấn bền vững
Diệt sạch phiền não
Và được giải thoát
Chúng con chí thấp
Không thể bằng ngài.*

Bồ-tát Nguyệt Hoa nói kệ khen:

*Tu tập bền vững
Dụng ý tinh tấn
Nương tựa công đức
Sinh lòng thương xót
Cho nên đời sau
Thường vì chúng sinh
Đoạn tuyệt ba nghiệp
Trói buộc ba cõi.*

Bồ-tát Ly Cấu Nguyệt lại nói kệ khen:

*Đạo Bồ-tát tu tập
Đại bi là trên hết
Lời nói không chấp tướng
Cho nên con kính lễ.*

Bồ-tát Trì Lực lại nói kệ khen:

*Đời ác năm trước
Nhiều bệnh phiền não
Ngài muốn giác ngộ
Phát nguyện bền vững
Vì các chúng sinh
Chặt gốc phiền não.*

Bồ-tát Hỏa Man nói kệ khen:

*Trí tuệ của ngài
Cũng như kho báu
Thệ nguyện phát ra
Thanh tịnh vô cấu
Tu hành đạt được
Vô thượng Bồ-đề
Chỉ vì chúng sinh
Làm vua thầy thuốc.*

Bấy giờ, Bồ-tát Hiện Lực cảm động rơi lệ, ở trước Phạm chí làm lễ sát đất, chấp tay nói kệ khen:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngài dùng đước sáng
Đại trí tuệ này
Vì các chúng sinh
Trị bệnh phiền não
Cũng vì chúng sinh
Bản cùng thiếu thốn
Diệt trừ tất cả
Vô lượng khổ não.*

Thiện nam tử, bấy giờ ở trước Phạm chí, tất cả đại chúng Thiên, Long, Quỷ, Thần, Càn-thát-bà, Nhân và Phi nhân đem đầu mặt làm lễ xong, đứng dậy chấp tay cung kính, nói vô số pháp khen ngợi.

Phật bảo Bồ-tát Tịch Ý:

–Thiện nam tử, khi ở trước Như Lai, Phạm chí Bảo Hải quỳ gối bên phải sát đất thì đại địa chấn động sáu cách. Tất cả thế giới trong mười phương nhiều như vi trần trong một cõi Phật cũng chấn động sáu cách. Có vầng ánh sáng lớn tỏa chiếu khắp thế gian, mưa vô số hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Ba-lợi-chất-đa, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa cùng vô lượng ánh sáng chiếu khắp mười phương, như trong một cõi Phật. Chư Phật hiện tại khắp nơi nhiều như số vi trần trong các thế giới tịnh hoặc bất tịnh giảng thuyết chánh pháp cho tất cả chúng sinh. Chư Phật này đều có Bồ-tát ngồi nghe pháp. Thấy đại địa chấn động sáu cách, ánh sáng tỏa chiếu rực rỡ, mưa vô số hoa, các Bồ-tát này bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vì sao đại địa nơi đây chấn động sáu cách, có ánh sáng rực rỡ và mưa vô số hoa?

Bấy giờ, ở phương Đông cách đây nhiều thế giới như số cát một sông Hằng, có thế giới Phật tên là Tuyến trạch trên bảo, Đức Phật ở cõi này tên là Bảo Nguyệt gồm đủ các tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, hiện đang cùng vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ các Đại Bồ-tát cung kính vây quanh, thuyết pháp Đại thừa. Có hai Bồ-tát: Vị thứ nhất tên Bảo Tướng, vị thứ hai tên Nguyệt Tướng, hướng về Phật Bảo Nguyệt, chấp tay cung kính bạch:

–Kính bạch Đức Thế Tôn, vì sao đại địa chấn động sáu cách, có hào quang sáng rực và mưa vô số hoa?

Đức Phật Bảo Nguyệt bảo hai Bồ-tát:

–Thiện nam tử, ở phương Tây, cách đây nhiều thế giới như số cát một sông Hằng, có thế giới tên là San-đề-lam, có Phật Thế Tôn hiệu là Bảo Tạng gồm đủ các tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, hiện đang thọ ký cho vô lượng, vô biên chư Bồ-tát thành Chánh giác, nói về các quốc độ, chỉ dạy những cảnh giới Tam-muội thiện nguyện trang nghiêm trong thế giới của chư Phật và các kinh nói về Đà-la-ni. Trong đại hội kia có một Đại Bồ-tát tên Đại Bi, phát nguyện: “Nay con sẽ dùng tâm xông ướp đại bi nhận thọ ký thành Chánh giác, vì các Đại Bồ-tát nên thị hiện thiện nguyện. Do đó, trước hết nên làm cho vô lượng, vô biên các Bồ-tát phát thế nguyện lớn, nhận vô số thế giới trang nghiêm để điều phục chúng sinh”. Sự thành tựu đại bi của vị Đại Bồ-tát này, đại chúng không ai sánh kịp, ở nơi đời năm trước điều phục kẻ tệ ác, nhiều phiền não, cứu giúp tất cả những kẻ ngu nghịch, cho đến kẻ tu tập các

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

căn chẳng lành, thiêu đốt tâm thiện. Các đại chúng Trời, Rồng, Quỷ, Thần, Nhân và Phi nhân kia không cúng dường Phật mà lại cùng nhau đến và cúng dường thân tối hậu của Bồ-tát Đại Bi, đem đầu mặt đánh lễ, đứng dậy cung kính chấp tay nói kệ khen ngợi...

Bấy giờ, ở trước Phật, Bồ-tát Đại Bi quỳ gối bên phải sát đất xin Phật thọ ký. Phật, Thế Tôn kia liền mỉm cười, khiến cho đại địa ở các thế giới nhiều như vi trần ở một cõi Phật trong khắp mười phương chấn động sáu cách, phóng hào quang lớn, mưa vô số hoa, thức tỉnh tất cả các Bồ-tát. Lại cũng chỉ dạy các đạo Bồ-tát. Phật, Thế Tôn kia khiến cho các Bồ-tát nhiều như vi trần ở mười phương đều tập họp đến và thuyết giảng pháp môn Vô úy, Tam-muội Đà-la-ni cho các Đại Bồ-tát này. Thế nên Đức Phật kia thị hiện vô số biến hóa như vậy.

Thiện nam tử, hai Bồ-tát nghe việc này xong liền bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, Bồ-tát Đại Bi này từ khi phát tâm đến nay trải qua thời gian bao lâu? Thời gian hành đạo Bồ-tát là bao lâu? Khi nào sẽ ở đời năm trước xấu ác hàng phục, cứu giúp những chúng sinh phiền não sâu dày, luôn tranh giành với nhau, gây nhiều ngũ nghịch, thành tựu cho tất cả những kẻ không có thiện căn, thiêu đốt tâm thiện?

Đức Phật kia bảo hai Bồ-tát:

–Thiện nam tử, Bồ-tát Đại Bi ngày nay mới phát tâm thành Chánh giác. Thiện nam tử, ông có thể đến chiêm ngưỡng Phật Bảo Tạng, cung kính cúng dường, lễ bái, hầu hạ, nghe các kinh nói về pháp môn Vô úy, Tam-muội Đà-la-ni, gặp Đại Bồ-tát Đại Bi và thay Ta thưa: “Bảo Nguyệt Như Lai thành tâm thưa hỏi, dùng hoa Nguyệt quang tịnh này để ngài làm tin”. Lại khen Bồ-tát Đại Bi: “Lành thay! Lành thay! Thiện nam tử, ông mới phát tâm mà đã có thể thành tựu đại bi như vậy. Nay đã có vô lượng tiếng khen về ông đầy khắp vô số thế giới chư Phật trong mười phương như vi trần trong một cõi Phật, với lời nói: “Bồ-tát Đại Bi kia mới phát tâm mà đã có thể thành tựu đại bi như vậy”. Cho nên này Thiện nam tử, Ta khen ngợi ông: “Lành thay! Lành thay!”.

Lại nữa, Thiện nam tử, ông vì các Bồ-tát đời vị lai thành tựu đại bi nên nói đại bi, không đoạn tuyệt thiện nguyện, dựng ngọn cờ pháp cho nên được khen: “Lành thay! Lành thay!”.

Lại nữa Thiện nam tử, tiếng khen về ông sẽ vang đến tận đời vị lai, kéo dài đến vô số a-tăng-kỳ kiếp, nhiều như vi trần trong một cõi Phật và dạy cho trăm ngàn ức vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ chúng sinh an trụ nơi Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đến địa vị Phật không thoái chuyển, hoặc phát thiện nguyện, hoặc nhận Tịnh độ, cứu giúp chúng sinh, tùy theo họ để giáo hóa, lại làm cho họ ở đời vị lai được thọ ký thành Chánh giác. Chúng sinh như vậy đến đời vị lai, trải qua số kiếp như vi trần trong một cõi Phật, sẽ ở nơi số kiếp như vi trần một cõi Phật khắp mười phương, sẽ ở vô số thế giới chư Phật như vi trần một cõi Phật khắp mười phương được thành Chánh giác, chuyển bánh xe chánh pháp, lại sẽ khen ngợi Bồ-tát Đại Bi, cho nên dùng các pháp khen ngợi này để khen ngợi ông: “Lành thay! Lành thay!”.

Thiện nam tử, bấy giờ cõi kia có chín mươi hai ức các Đại Bồ-tát đồng thưa:

–Bạch Đức Thế Tôn, chúng con muốn đi đến cõi San-đề-lam chiêm ngưỡng Phật Bảo Tạng, lễ bái, cúng dường, cung kính, hầu hạ, nghe các kinh nói về Tam-muội Đà-la-ni, pháp môn Vô úy và muốn chiêm ngưỡng Bồ-tát Đại Bi.

Đức Phật kia bèn đem các pháp tán thán cùng hoa Nguyệt quang tịnh đưa cho hai Bồ-tát và bảo phải biết đúng thời.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

Khi ấy, Bồ-tát Bảo Tướng, Bồ-tát Nguyệt Tướng nhận hoa Nguyệt quang tịnh của Đức Phật kia rồi cùng với chín mươi hai ức Đại Bồ-tát, nhanh như ánh điện chớp, ẩn mất ở thế giới kia và xuất hiện nơi cõi San-đề-lam, đến gặp Phật Bảo Tặng trong vườn Diêm-phù, lạy nơi chân Phật, đem vô số Sư tử du hý mà các Bồ-tát đã được để cúng dường Phật. Bấy giờ, hai Bồ-tát kia thấy Phạm chí Bảo Hải cung kính chấp tay khen ngợi đại chúng; thấy xong, liền suy nghĩ: “Nay đại sĩ này phải chăng là Bồ-tát Đại Bi nên mới được Như Lai Bảo Nguyệt trao tặng hoa báu này?”. Hai Bồ-tát ở trước Phật liền quay về phía Phạm chí, lấy hoa dâng lên và thưa:

–Như Lai Bảo Nguyệt trao hoa đẹp này cho Ngài làm tin và ba pháp tán thán... *như đã nói ở trên.*

Như vậy, vô lượng, vô biên a-tăng-kỳ thế giới chư Phật ở phương Đông cũng sai vô lượng Đại Bồ-tát đến cõi San-đề-lam, đều dùng hoa Nguyệt quang tịnh và các pháp tán thán, *ngoài ra như đã nói ở trên.*

Thiện nam tử, khi ấy ở phương Nam, cách đây bảy vạn, bảy ngàn, trăm ngàn ức thế giới Phật, có thế giới Phật tên là Bảo lâu sư tử hống, có Phật hiệu Sư Tử Tướng Tôn Vương gồm đủ các tôn hiệu Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật, Thế Tôn, đang thuyết pháp Đại thừa cho các Bồ-tát, có hai Đại Bồ-tát: Vị thứ nhất tên Kim Cang Trí Tướng, vị thứ hai tên Sư Tử Kim Cang Tướng. Hai Bồ-tát này bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vì sao đại địa chấn động sáu cách? Có ánh sáng lớn và mưa vô số hoa..., giống như các Bồ-tát ở phương Đông.

Lại nữa, vô lượng, vô biên chư Phật ở phương Nam đều sai vô lượng Bồ-tát đến cõi San-đề-lam cũng như vậy.

Bấy giờ, ở phương Tây, cách đây tám vạn chín ngàn, trăm ngàn ức thế giới, có thế giới tên An lạc, Đức Phật ở đây hiệu là Nhiếp Chư Căn Tịnh Mục Như Lai hiện đang thuyết pháp Tam thừa cho bốn bộ chúng. Có hai Bồ-tát: Vị thứ nhất tên Hiền Nhật Quang Minh, vị thứ hai tên Sư Tử Hống Thân. Hai Bồ-tát này bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vì nhân duyên gì khiến đại địa chấn động sáu cách, có ánh sáng lớn tỏa chiếu và mưa vô số hoa? Ngoài ra như đã nói ở trên. Vô lượng thế giới ở phương Tây cũng như vậy.

Bấy giờ, ở phương Bắc, cách đây chín vạn trăm ngàn ức thế giới, có thế giới tên Thắng chân bảo, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Thế Gian Tôn Vương Như Lai hiện đang thuyết pháp Đại thừa cho các Bồ-tát. Có hai Bồ-tát: Vị thứ nhất tên Bất Động Trụ, vị thứ hai tên Đắc Trí Tuệ Thế Gian Tôn Vương. Hai Bồ-tát này bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vì sao đại địa chấn động sáu cách? Ngoài ra như đã nói ở trên. Vô lượng thế giới ở phương Bắc cũng như vậy.

Khi ấy, ở phương Dưới, cách chín vạn tám ngàn, trăm ngàn ức na-do-tha thế giới, có thế giới tên Ly ám vụ, Đức Phật ở cõi ấy hiệu là Ly Khủng Bố Vi Nhiêu Âm hiện đang thuyết pháp Tam thừa cho bốn chúng. Có hai Bồ-tát: Vị thứ nhất tên Nhật Tôn, vị thứ hai tên Hư Không Nhật. Hai Bồ-tát này bạch Phật:

–Bạch Đức Thế Tôn, vì sao đại địa đã chấn động sáu cách? *Ngoài ra như đã nói ở trên.* Thế giới phương Dưới cũng lại như vậy.

